

Skatteministeriet

15. december 2014
J.nr. 14-5215054

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 265 af 8. december 2014 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen (LA).

Benny Engelbrecht

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvor stort et provenu statskassen vil miste efter tilbageløb og adfærdsændringer, hvis pensionister får et nyt skattefradrag til brug for udbetalinger fra deres private pensionsordninger oven i deres bundfradrag, således at bundfradraget og det nye fradrag til brug for udbetalinger fra private pensionsopsparinger tilsammen udgør fradrag for indkomst på op til 84.000 kr. om året.

Svar

Spørgsmålet forstås således, at der skal ske en forhøjelse af personfradraget, således at personfradraget kan blive op til 84.000 kr., såfremt der er indkomst i form af udbetaling fra private pensionsordninger.

Personfradraget udgør 43.400 kr. i 2015. Dermed kan det ekstra fradrag udgøre op til 40.600 kr. Det er i beregningerne forudsat, at det ekstra fradrag ikke kan overstige den private pensionsudbetaling.

Forhøjelsen af personfradraget vil reducere grundlaget for bundskat og sundhedsbidrag samt kommune- og kirkeskat, men ikke for fx topskat og udligningsskat. Skatteværdien af at forhøje personfradraget med 40.600 kr. er knap 15.000 kr. ekskl. kirkeskat for en person i en gennemsnitskommune.

Et sådan forhøjet personfradrag til personer med private pensionsudbetalinger skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 10,0 mia. kr. ekskl. kirkeskat. Efter tilbageløb skønnes mindreprovet at udgøre ca. 7,5 mia. kr.

I beregningerne er udbetalinger fra private pensionsordninger opgjort som grundlaget for udligningsskat fratrukket sociale pensioner. Dermed omfattes udbetalinger fra fx ATP og obligatoriske arbejdsmarkedspensioner samt tjenestemandspensioner.

Det forhøjede personfradrag vil have en række adfærdsmæssige konsekvenser. For det første vil arbejdsudbuddet blive påvirket. Forhøjelsen af fradraget medfører en skatteletelse uden en samtidig reduktion af marginalskatten på arbejdsindkomst, hvilket isoleret set reducerer tilskyndelsen til at arbejde.

Dertil kommer, at der kan ske en ændring af udbetalingsmønstret, idet private pensioner som hovedregel kan komme til udbetaling i op til 5 år før folkepensionsalderen. Det forhøjede fradrag vil isoleret set give et incitament til at sprede pensionsudbetalingerne over flere år.

Endelig vil husholdningernes porteføljesammensætning blive ændret, da pensionsopsparing bliver relativt mere fordelagtig i forhold til fri opsparing i fx aktier eller i form af afdrag på boliggæld.

Det er ikke umiddelbart muligt at give et velunderbygget skøn over de afledte provenumæssige konsekvenser af disse adfærdsmæssige tilpasninger.